

Sygn. akt OSD 36/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 05.11.2012r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Hubert Schwarz
Sędziowie: r. pr. Grzegorz Kowalik
r. pr. Marek Sarnowski

Protokolant: apl. radc. Joanna Koszut-Glińska

Po rozpoznaniu w dniu 05.11.2012r. zażalenia [REDAKTOWANE] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 12.06.2012r. o umorzeniu dochodzenia

Postanowił:

Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 12.06.2012 r. sygn. akt RD 2/12 o umorzeniu dochodzenia.

g. Kowalik

Hubert Schwarz

J. Koszut-Glińska

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 XII 2011 r., doręczonym OIRP w [REDAKTOWANO] w dniu 9 I 2012 r., [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] złożyli skargę przeciwko r.pr. [REDAKTOWANO], zarzucając niekompetentne działanie, przejawiające się w nieudzieleniu odpowiedzi, nieprzesłaniu upoważnienia oraz zastraszaniu telefonami. W uzupełnieniu skargi z dnia 4 V 2012 r., [REDAKTOWANO] wskazał, że choć lakoniczna odpowiedź od r.pr. [REDAKTOWANO] wpłynęła 20 XII 2011 r., to jednak nie otrzymał on ani pełnomocnictwa, ani dowodu opłaty skarbowej. Zawarł również w piśmie szereg pytań, m.in. o przyczyny podejmowania działań poza Kancelarią [REDAKTOWANO]

Śluchana w charakterze świadka r.pr. [REDAKTOWANO] zeznała, że w okresie od IX 2011 r. (zlecenie prowadzenia sprawy) do XII 2011 r. przeprowadziła z [REDAKTOWANO] dwie krótkie rozmowy telefoniczne, dzwoniąc na numer podany w piśmie [REDAKTOWANO]. Celem jej kontaktów – pisemnych, jak i telefonicznych – była chęć polubownego załatwienia sprawy działu spadku, na co wskazywali P. [REDAKTOWANO] w swoim piśmie. R.pr. [REDAKTOWANO] oświadczyła, że załączyła pełnomocnictwo do swego pierwszego pisma, wysłanego w dniu 27 IX 2011 r.

Postanowieniem z dnia 17 IV 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] wszczęła dochodzenie o przewinienie określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych, polegające na naruszeniu art. 6 i art. 27 pkt 3 i 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego, postanowieniem z dnia 12 VI 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] umorzyła dochodzenie w powyższej sprawie.

Od postanowienia o umorzeniu odwołał się [REDAKTOWANO] wnosząc zażalenie w ustawowo określonym terminie. Zarzucił on, iż – wbrew treści uzasadnienia postanowienia o umorzeniu dochodzenia – Skarżącym nie chodziło o pełnomocnictwo udzielone przez [REDAKTOWANO] r.pr. [REDAKTOWANO] potwierdzone notarialnie, lecz o pełnomocnictwo w formie pisemnej, wraz z dowodem wniesienia opłaty. Ponadto podniósł nową okoliczność w postaci wniesienia do sądu przez r.pr. [REDAKTOWANO] wniosku o dział spadku z brakami formalnymi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny [REDAKTOWANO] przyjęła zlecenie od [REDAKTOWANO] świadczenia pomocy prawnej w sprawie dotyczącej działu spadku po zmarłym [REDAKTOWANO] którego spadkobiercami – obok [REDAKTOWANO] – są również [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO]

dowód: umowa świadczenia pomocy prawnej z 26 IX 2011 r. (k. 56-58)
 pełnomocnictwo procesowe z 26 IX 2011 r. (k. 36)

Pismem z dnia 27 IX 2011 r., r.pr. [REDAKTOWANO] wezwała [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] oraz [REDAKTOWANO] do podjęcia działań faktycznych i prawnych mających na celu dokonanie działu spadku po zmarłym [REDAKTOWANO]. Do pisma załączyła pełnomocnictwo udzielone jej przez [REDAKTOWANO]. Wobec braku

odpowiedzi, zadzwoniła na numer stacjonarny p. [REDAKTOWANO] który podał jej [REDAKTOWANO]. W krótkiej rozmowie z [REDAKTOWANO] została poinformowana, iż odpowiedź na pismo z 27 IX 2011 r. jest przygotowywana przez [REDAKTOWANO].

dowód: pismo z dnia 27 IX 2011 (k. 5)
pełnomocnictwo procesowe z 26 IX 2011 (k. 36)
zeznania świadka [REDAKTOWANO] (k. 66)

W odpowiedzi [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] wystosowali pismo, w którym podjęli próbę polubownego zakończenia sprawy, podając przy tym swój numer telefonu. Pismo zawierało jedynie prośbę o sformułowanie dokumentów przez r.pr. [REDAKTOWANO] prostszym językiem. W ślad za tym pismem, r.pr. [REDAKTOWANO] przedstawiła w dokumencie z 27 X 2011 r. propozycję działu spadku, poprzez spłatę przez pozostałych spadkobierców udziału [REDAKTOWANO]. Poinformowała o oczekiwaniach finansowych [REDAKTOWANO] a także przedstawiła możliwe formy dokonania działu spadku. Po raz drugi przeprowadziła krótką rozmowę telefoniczną z [REDAKTOWANO]. Kilka razy odebrała także telefony [REDAKTOWANO] który poprosił o niekontaktowanie się z p. [REDAKTOWANO] drogą telefoniczną.

dowód: pismo z 14 X 2011 r. (k. 4)
pismo z 27 X 2011 r. (k. 3-3v)
zeznania świadka r.pr. [REDAKTOWANO] (k. 66)
zeznania pokrzywdzonego [REDAKTOWANO] (k. 67)

W dniu 19 XI 2011 r. [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] wystosowali wezwanie do przedłożenia potwierdzonego notarialnie pełnomocnictwa udzielonego przez [REDAKTOWANO] wraz z opłatami, a także przesłania kserokopii wpisu oraz dyplomu radcy prawnego. Pismo to nie zawierało ustosunkowania się do złożonej przez r.pr. [REDAKTOWANO] propozycji działu spadku.

dowód: pismo z 19 XI 2011 r. (k. 2)

R.pr. [REDAKTOWANO] złożyła w Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANO] wniosek o dział spadku po [REDAKTOWANO] w dniu 2 XII 2011 r., załączając m.in. dowód uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

dowód: wniosek o dział spadku po [REDAKTOWANO] (k. 41-43)
historia rachunku – szczegóły transakcji (k. 45)

W dniu 13 XII 2011 r. [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] wystosowali odpowiedź na złożoną przez r.pr. [REDAKTOWANO] propozycję, wskazując lakonicznie, że wycena nieruchomości wchodzącej w skład spadku jest za wysoka i niezgodna się metraż domu. Wskazali również szacunkową wartość spadku. Wystosowując odpowiedź, r.pr. [REDAKTOWANO] poinformowała o złożeniu wniosku o dział spadku do sądu, a także o dalszym planowanym przebiegu sprawy.

dowód: pismo z 13 XII 2011 r. (k. 46)
pismo z 20 XII 2011 r. (k. 19)

Pismem z 17 I 2012 r., Sąd Rejonowy [redacted] wezwał r.pr. [redacted] do uzupełnienia wniosku m.in. w zakresie własnoręcznego podpisania wniosku przez [redacted] oraz dołączenia pełnomocnictwa dla r.pr. [redacted] co zostało wykonane przez wezwaną pismem z dnia 27 I 2012 r.

dowód: wezwanie z dnia 17 I 2012 r. (k. 48)
pismo wnioskodawcy z 27 I 2012 r. (k. 50)

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na przyjęcie, by zażalenie [redacted] zasługiwało na uwzględnienie. Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że r.pr. [redacted] nie można przypisać popełnienia czynów zarzucanych w skardze.

Przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] – r.pr. [redacted] dochodzenie nie jest dotknięte w ocenie Sądu wadami. Zebrany w toku postępowania przygotowawczego materiał nie wskazywał, by – istotnie – doszło do popełnienia przez r.pr. [redacted] zarzucanych jej czynów. W toku całego postępowania Skarżący – [redacted] [redacted] oraz [redacted] – wskazali jedynie, że delikty etyczne r.pr. [redacted] miały polegać na nękanii rozmowami telefonicznymi, zastraszaniu oraz nieprzesłaniu pełnomocnictwa potwierdzonego notarialnie, wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej.

Tak z dowodów zebranych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted], jak i z dowodów zgromadzonych przez tut. Sąd wynika niezbicie, że r.pr. [redacted] wykonała jedynie dwa telefony, skutkiem których były krótkie rozmowy z [redacted]. Ich celem było dowiedzenie się o stanowisko p. [redacted] co miało służyć polubownemu zakończeniu sporu o dział spadku po zmarłym [redacted]. Działania te – w ocenie Sądu – służyły obu stronom sporu, bowiem mogły doprowadzić do zbliżenia stanowisk stron bez konieczności kosztownego i długotrwałego postępowania sądowego. Rozmowy inicjowane przez r.pr. [redacted] miały spokojny i rzeczowy charakter i nie zawierały jakichkolwiek gróźb czy form zastraszania [redacted]. Do takiego wniosku doprowadziły Sąd nie tylko zeznania r.pr. [redacted] [redacted] ale także Skarżącego [redacted], który nie potrafił wskazać, na czym zastraszanie miało polegać. [redacted] – w ocenie Sądu – miała prawo kontaktować się także telefonicznie, skoro p. Zieliński sami udostępnili jej numer kontaktowy w piśmie z 14 X 2011 r. R. pr. [redacted] zareagowała na prośbę [redacted] o zaniechanie kontaktów telefonicznych natychmiastowo, bowiem po tej prośbie dalszych telefonów nie wykonywała.

Sąd uznał także, że pełnomocnictwo do reprezentacji [redacted] zostało przez r.pr. [redacted] przedłożone wraz z pierwszym pismem z dnia 27 IX 2011 r. Dając wiarę zeznaniom [redacted], Sąd zwrócił uwagę, że [redacted] nie kwestionowali braku pełnomocnictwa (lub też wadliwej reprezentacji) w odpowiedzi na pismo z 27 IX 2011 r., którą wystosowali w dniu 14 X 2011 r. Dopiero w kolejnym piśmie, datowanym na 19 XI 2011 r., zażyczyli od [redacted] przedłożenia notarialnie poświadczonego

pełnomocnictwa, wraz z dowodem wniesienia opłat. Żądanie to było bezpodstawne, bowiem obowiązujące przepisy nie wymagają, by pełnomocnictwo przyjmowane przez radcę prawnego wymagało zachowania szczególnej formy aktu notarialnego (lub notarialnego poświadczenia podpisu mocodawcy). Zarówno żądanie przedłożenia pełnomocnictwa w szczególnej formie, jak i uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa było wybiegiem mającym na celu opóźnienie działu spadku, czemu [REDACTED] i [REDACTED] dawali dowody w skardze i dalszych pismach pisząc, że r.pr. [REDACTED] chce swoimi działaniami pozbawić rodzinę dachu nad głową.

Sąd uznał także, że r.pr. [REDACTED] nie miała obowiązku udzielać odpowiedzi na pytania p. [REDACTED] niezwiązane ze materią sprawy, jak choćby o to, dlaczego nie występuje w imieniu Kancelarii Prawnej [REDACTED]. Nie dopatrył się Sąd także usprawiedliwienia dla żądania przez p. [REDACTED] kserokopii wpisu oraz dyplomu radcy prawnego r.pr. [REDACTED].

Treść pism formułowanych przez r.pr. [REDACTED] nie potwierdza zarzutów Skarżących, jakoby miały służyć ich zastraszaniu. Przeciwnie – pisma te były pisane w sposób stonowany, służący polubownemu zakończeniu sporu, i – co godne podkreślenia – zawierały wyczerpujące (na tamtym etapie) informacje o sposobie zakończenia sporu, a po złożeniu wniosku o dział spadku – o dalszym przebiegu wszczętego postępowania sądowego.

Dokonując kontroli ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sąd nie dopatrył się uchybień usprawiedliwiających złożone zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia. Sąd uznał tym samym, że brak jest podstaw dla wyeliminowania zaskarżonego postanowienia z obrotu.

W tych okolicznościach umorzenie postępowania było zasadne, zaś odwołanie Skarżącego nie mogło zostać uznane za usprawiedliwione. Sąd utrzymał zatem w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, zaś Stronom nie przysługuje prawo jego zaskarżenia.

